

L'ODA A L'ALEGRIA és la mateixa si l'entonen multituds que si l'oïm com un feble murmuri "a capella".

Avui la festa s'inicia amb aquest sermó laic i l'ofici religiós, bona síntesi de tolerància, de tradició i modernitat. Demà es clourà amb les prescriptives sardanes. Permeteu-me encara que per acabar ja que de sardanes parlem llegeixi un soner que les evoca, escrit per Carles Fages de Climent.

Els balladors proferts braços en creu

Del culte astral tumbaga de Saturn
amb tèxtils peus el català debana
l'illa rodona en ritme de sardana
misteriosa al raig del sol diürn.

Fadrí bregós de llavi taciturn,
verge ondulant, tanagra, porcellana,
balustre rítmic en carnal barana.
grisa espadenya, menestral coturn.

Gireu els breus i els llargs, la fantasia
d'un capgirat sonet que s'inicia
la mà en la mà, tot just l'esquerre peu
obre la dansa a passes d'aritmètica,
i fan del cercle arquitectura hermètica
els balladors proferts braços en creu.

I com dèiem per començar BENVINGUTS A LA FESTA. He dit.

Pere Fages

Audició de sardanes amb el suport de Caja Madrid